

РЕШЕНИЕ

№ 4269

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав,** в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **945** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. – С.“, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221018005325-091-01/17.05.2019г., издаден от Т. Б. Г. – началник на сектор, възложил ревизията и М. П. Б., главен инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място], ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение № 1922/15.11.2019г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С., при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП).

Жалбоподателят твърди, че при извършване на ревизията са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изложени са подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения РА поради противоречие с материалния закон – ЗКПО и ЗДДС. Моли съда да отмени РА в обжалваната част като незаконосъобразен. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита, че оспорваният акт е законосъобразен. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки

за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от лице с правен интерес от обжалването – адресат на оспорения акт, срещу РА, който е обжалван по административен ред и не е отменен, поради което е допустима.

Ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221018005325-020-001 от 05.09.2018 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 14.09.2018 г., издадена от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Предметът и периодът на ревизията обхваща установяване на задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.04.2014 г. до 31.07.2018 г. и за корпоративен данък /КД/ за периодите от 19.04.2012 г. до 31.12.2017г. Срокът на ревизионното производство е продължен със заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) №Р-22221018005325-020-002 от 10.12.2018 г. и ЗИЗВР №Р-22221018005325-020-003 от 08.01.2019г.

В законоустановения срок е съставен ревизионен доклад (РД) №22221018005325-092-001 от 06.03.2019 г., връчен по електронен път на 07.03.2019 г. След продължаване на срока за подаване на възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение с вх. №74-00-1059#2 от 18.04.2019 г., придружено с доказателства. В мотивите на РА органите по приходите са приели възражението за процесуално допустимо, но по същество за неоснователно.

Констатациите в РД са дали основание на ревизиращите да издадат процесния ревизионен акт. Ревизионен акт №Р-22221018005325-091-001 от 17.05.2019 г. е издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., възложил ревизията и от М. П. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията на основание чл.119, ал.2 от ДОПК. Връчен е на 29.05.2019 г.

В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви, предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит. В мотивите на РА са обсъдени доводите и доказателствата представени с възражението на жалбоподателя срещу РД.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

На 11.06.2019г., в регламентирания по чл. 152, ал. 1 от ДОПК срок, до директора на дирекция “ОДОП” С. е подадена жалба вх. №50-060-21 от 11.06.2019 г. по регистъра

на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1186 от 17.06.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., с която СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“ оспорва РА №Р-22221018005325-091-001 от 17.05.2019 г., с който на дружеството са установени задължения по Закон за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 2 254 195,269 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 597 407,78 лв. за данъчни периоди от 01.04.2014 г. до 31.07.2018 г., както и задължения за корпоративен данък за 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в общ размер на 154 964,47 лв. и лихви в размер на 30 977,37 лв., като незаконосъобразен.

С решение № 1922/15.11.2019г. на директора на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП ревизионният акт е потвърден в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.04.2014г. до 31.07.2018 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2017 г. В останалата част жалбата е оставена без разглеждане като недопустима. Предмет на настоящия съдебен контрол е РА в частта, в която е потвърден с решението на директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП.

Въз основа на събраните доказателства, установените факти и обстоятелства са направени следните констатации от органите по приходите:

Ревизираното лице, СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“, е вписано в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност на Министерството на правосъдието през 2012 г. Осъществяваната дейност, декларирана в хода на ревизията от представляващия сдружението е: създаване на условия и организиране на спортни занимания и провеждане на състезания за любители и симпатизанти от всички възрасти в областта на културизма и фитнеса, плувните спортове, аеробиката, силовия трибой; организиране на състезания с награден фонд; разработване на правилници, програми и материали за методическо ръководство на тренировъчната и спортно-състезателната дейност на своите членове и желаещите да спортуват активно граждани; организиране и администриране на ученически и любителски спортни състезания, осъществяване на рекламна дейност, управление стопанисване и ползване на имоти и съоръжения за нуждите на членовете на клуба, организиране на школи за учебно-тренировъчна и спортна дейност и предоставяне на спортни услуги. Това е и предметът на дейност описан в чл.11 от Устава на сдружението.

Сдружението извършва и допълнителна стопанска дейност, която е свързана с предмета на основната дейност на сдружението, като приходите се използват за постигане на целите на сдружението. Предмет на допълнителната стопанска дейност е: управление на собствено и друго движимо и недвижимо имущество, издателска и рекламна дейност, представителство и посредничество, импресарска дейност, консултантски услуги и търговия със спортни артикули; организиране на платени спортни услуги.

Целите на сдружението са определени в чл.9 от устава. Те са свързани с привличане към участие в спорта, развитие на физическата култура и спорта, утвърждаване здравословния начин на живот, създаване на условия, организиране на спортни занимания и състезания, подпомагане на спортно-тренировъчна дейност на членовете на сдружението, организиране и провеждане на спортни прояви и състезания, създаване, управление и развиване на условия за осъществяване на спортна дейност.

Управителен орган на сдружението е Управителният съвет. Общото събрание се

състои от всички членове на сдружението, освен ако в устава е предвидено друго, и взема решение по основните въпроси, касаещи дейността му.

За извършване на дейността си сдружението притежава лиценз за извършване на културистична и фитнес тренировъчна дейност, издаден от Българска бодибилдинг и фитнес федерация. Своята дейност осъществява в база под наем – спортен център, собственост на [фирма] с ЕИК[ЕИК].

В хода на ревизията на сдружението са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221018005325-040-01 от 14.09.2018 г., №Р-22221018005325-040-02 от 28.01.2019 г. и №Р-22221018005325-040-03 от 07.02.2019 г., с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри, търговска документация и писмени обяснения.

След представяне на протоколите от проведените общи събрания на членовете на сдружението през ревизирания период, органите по приходите са установили, че на общите събрания на сдружението, проведени на 02.04.2013 г., 13.03.2014 г., 13.03.2015 г., 11.03.2016 г., 09.03.2017 г., 13.03.2018 г. са присъствали конкретно посочени лица, които са и членове на Управителния съвет. Не са представени доказателства за проведени общи събрания с присъствието на членовете – спортисти.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 56 от ДОПК, са изискани документи и писмени обяснения от физически лица, членове на клуба – И. Т. П. и К. Т., които заявяват, че не са участвали в общи събрания на сдружението и в спортни мероприятия. Имат сключен договор с клуба за една година, притежават карти, срещу парите които са заплатили ползват оределени услуги.

В хода на ревизионното производство е изготвена експертиза за начина на формиране на цените на картите. От заключението се установява, че при определяне цените на членския внос същите са диференцирани спрямо периодичността на посещение на спортните зали, поради което ревизиращите са приели, че цените са формирани на пазарен принцип.

След анализ на събраните в хода на ревизионното производство доказателства органите по приходите са стигнали до извод, че сдружението реализира печалба от дейността си, като чрез членския внос се прикриват плащания за ползване на услуги от по-широк кръг лица, поради което същият следва да се третира като приход от стопанска дейност. Приели са, че сдружението само формално изпълнява изискванията на ЗЮЛНЦ за юридически лица с нестопанска цел, поради което, като задължено лице по чл.2, ал.1 ЗКПО отчетените приходи от членски внос и приходи от продажба на стоки и услуги са третирани от органите по приходите като приходи от стопанска дейност. С РА декларирани от сдружението финансови резултати са коригирани за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2017 г., както в посока увеличение, така и в посока намаление и, на основание чл.78 ЗКПО, е установен КД за довносяне общо в размер на 154 964,47 лв., и лихви в размер на 30 977,37 лв.

Въз основа на констатациите си, че сдружението извършвана независима икономическа дейност, органите по приходите са приели, че е данъчно задължено лице по чл.3, ал.1 ЗДДС. Приходите от членски внос са определени като приходи от продажби на услуги по смисъла на чл.9 ЗДДС, които, съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, представляват облагаеми доставки. При така установеното за периодите от 01.04.2014 г. до 31.07.2018 г. с РА е начислен ДДС върху всички получени плащания от клиенти за фитнес и спа услуги, декларирани от сдружението като „членски внос“ и

„допълнителни услуги“ общо в размер на 2 235 875,26 лв., като е начислена и съответната лихва за забава.

В хода на ревизионното производство е установено, че от сдружението за отделните данъчни периоди от 01.05.2015 г. до 30.09.2016 г. е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 18 320,00 лв. по фактури, издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] с предмет на доставка - абонаментно почистване. Представените от ревизираното лице доказателства са единствено спорните фактури.

При извършената насрещна проверка дружеството не е открито, не е представило доказателства. Дерегистрирано е по ЗДДС, считано от 26.09.2017 г. За периода на издаване на фактурите в него няма наети по трудови правоотношения лица.

На [фирма] е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.01.2015 г. до 31.07.2016 г., приключила с РА №Р-22221016006541-091-001 от 15.05.2017 г., с който са установени задължения в големи размери, които не са внесени. От този РА се установява, че [фирма] в качеството на възложител, е сключил договор с изпълнителя [фирма] за почистване със свой персонал и техника, оборудване и почистващи препарати на възложителя на обект „О. Ф. Център”, находящ се в [населено място], [улица], „П.” Център, етаж +3. Договорено е и месечно възнаграждение в размер на 3 200,00 лв. без ДДС. Във връзка с горното, с издадения на [фирма] РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит поради липса на доставка.

Органите по приходите са приели, че за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 18 320,00 лв. по фактури, издадени на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. - С.“ от [фирма] не са налице предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

Съобразно приложените към административната преписка доказателства, директорът на дирекция “ОДОП” С. е приел за правилни и законосъобразни изводите на органа по приходите. Като се е позовал на писмените обяснения от членове на клуба, събрани в хода на ревизията, че в замяна на плащанията за членски внос са получили достъп до конкретни услуги; начинът по който е формирана стойността на членския внос - на пазарен принцип; публикуваната на интернет страницата на сдружението информация относно възможностите на клиентите на спортния клуб да ползват различните услуги срещу различно заплащане и липсата на доказателства за принос към развитието на фитнеса и културизма на територията на страната, е обосновал извод, че сдружението прикрива осъществяването на търговска дейност, въпреки че е учредено с нестопанска цел. Позовал се е и на стойността на приходите от членски внос, които многократно надвишават разходите на сдружението, което според него не съответства на целите на юридическите лица с нестопанска цел, които следва да покриват разходите си и не реализират печалба. Изложил е доводи, че не се касае за освободени доставки по чл. 41, т. 4 от ЗДДС и чл. 44, ал. 1, т.3 от ЗДДС. Като се е позовал на съвкупния анализ на установените обстоятелства, е потвърдил като законосъобразен РА в частта, в която е установен корпоративен данък и ДДС.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени писмени доказателства относно осъществяваната от него нестопанска дейност, свързани с организиране на турнири по скуош S. 4You в различни периоди - м.05.2015г., м.12.2015г., м. 04.2016г. м.10.2016г., м.12.2016г., 09-10.2017г., 12.2017г., м.03.2018г., м.05.2018г. (обяви, графици, ранг листи; разпечатка от официалната страница на лигата; фактури за закупени купи и медали); за организиране и провеждане на детски

спортен лагер през м. 06.2017г., м. 04.2016г., м. 06-07.2016г., м.06.2015г., (обяви/плакати/ фактури за обяд); договори за спонсорство от 01.06.2017г. между сдружението, като спонсор и Г. П. С. за сумата от 500 лв. за участие във F. world championship, Б. 2017г. – световно първенство по плуване за ветерани с РКО за изплащане на сумата; за организиране на IV, V, VI международен фитнес фестивал (фактури за нощувки, транспортни разходи, презентационни материали, наем на зала, отпечатване на сертификати, покупка на медали; поддържане на домейн и др.); за проведено фитнес обучение през м.10. 2016г., м.06.2014г., м.01.2016г. от международни фитнес презентъри (фактури, лакати, транспортни документи); за проведени детски състезания през м.10.2014г., 04.2015г., м.04.2018г. (фактури за закупени медали), за проведени състезания по плуване м.12.2014г, м.05.2015г., м.12.2016г., м.05.2017г., м.05.2018г.; за семинар R. M..

Представени са и протоколи от общото събрание на сдружението, публикувани на интернет страницата му и списък на членовете на сдружението към 31.01.2017г.

По искане на жалбоподателя до разпит са допуснати двама свидетели - Р. И. Ч., член на управителния съвет на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“ и К. Г. С., треньор по скуош в клуба. Според свидетеля Ч., целта на създаване на сдружението е да се популяризира масовият спорт. През годините са организирани много масови дейности, сред които международният фитнес фестивал. За провеждането му си партнирали с асоциацията „Спорт за всички“ и „С. - европейска столица на спорта“. Освен фестивала ежесечно има събитие, което се провеждат. Организират събития за деца. Събитията са достъпни за всички, които биха искали да участват и са финансирани от членския внос и понякога от спонсори. Членовете са упълномощили управителния съвет да участва в общите събрания, тъй като имат над 1400 члена, те се уведомяват с всички достъпни средства – обява на територията на клуба, имейл, покана. При желание, присъстват лично. Упълномощаването става в писмена форма.

От показанията на свидетеля С. се установява, че в клуба всяка година се организират състезания по плуване, триатлон, и ежегодно има 4 скуош турнира с участници от цялата страна, от различни клубове по скуош.

В съдебното производство е назначена и приета съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ). Заключение на вещото лице е прието без възражения от страните. Вещото лице е изчислило размера на ДДС за периода 01.04.2014г. – 31.07.2018г. при различни варианти и е проследил салдото на с-ка 117 „Допълнителни резерви“, която е пасивна, балансова сметка и средствата, от която съгласно разпоредбите на ЗЮЛНЦ, следва да се използват за развитие на сдружението, и с/ка 4910 „Доверители“, която е в състава на счетоводните с/ки от група 49 „Разни дебитори и кредитори“, включени в индивидуален (вътрешен) сметкоплан. Активно - пасивна счетоводна с/ка, в която са отразявани разчети – взаимоотношения на сдружението

с доверители, по предварителни договори за прехвърляне на дружествени дялове. При приемане на ССЕ вещото лице заявява, че във връзка с работата по заключението има впечатление от счетоводството на жалбоподателя, което е водено в съответствие със закона. От гледна точка на стандарта СС9 във вътрешния сметкоплан и в организацията на счетоводството е предвидено с отделни сметки по приходите да се отчита стопанската и нестопанската дейност, да са разграничени приходите от тях. По отношение за разходите се натрупват в разходните сметки и след това се разпределят с коефициент спрямо приходите, за да се получи резултат от стопанската и нестопанската дейност, като има отделни сметки за печалби и загуби за стопанската и нестопанската дейност. Резултатите, които се получават от двете дейности се съсредоточават в сметка резерви.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна съдът намери за установено следното:

С обжалвания РА са установени и задължения за **корпоративен данък** (КД) за 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. по ЗКПО, общо в размер на 154964,47 лв. и лихви за забава 30977,37 лв., изчислени към 17.05.2019г.- датата на издаване на РА.

Задълженията са формирани, след като отчетените приходи от сдружението от членски внос и приходи от продажба на стоки и услуги са третираны от органите по приходите като приходи от стопанска дейност. Доколкото печалбата от тази дейност подлежи на облагане с корпоративен данък в РА е прието, че декларираните от сдружението финансови резултати следва да се коригират за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2017 г., както в посока увеличение, така и в посока намаление.

С РА са извършени следните корекции: за 2014 г. в посока увеличение със сумата в размер на 1 762 000,00 лв. /неотчетени приходи/ и в посока намаление 1 543 000,00 лв. /неотчетени разходи/; за 2015 г. в посока увеличение със сумата в размер на 2 209 000,00 лв./неотчетени приходи/ и в посока намаление 2 086 000,00 /неотчетени разходи/; за 2016 г. в посока увеличение със сумата в размер на 2 681 000,00 лв./неотчетени приходи/ и в посока намаление 2 135 000,00 /неотчетени разходи/; за 2017 г. в посока увеличение със сумата в размер на 2 982 000,00 лв./неотчетени приходи/ и в посока намаление 2 300 000,00 /неотчетени разходи/.

След извършените корекции, за 2014 г. с РА е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 178 477,22 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 17 847,22 лв.

За 2015 г. е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 138 599,41 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 13 859,94 лв.

За 2016 г. е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 791 644,61 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 63 925,52 лв., при внесен такъв 8 868,21 лв.

За 2017 г. е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 791 644,61 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 79 164,46 лв., при внесен такъв 10 964,46 лв.

С РА е установен КД за довносяне общо в размер на 154 964,47 лв., за който се дължат лихви в размер на 30 977,37 лв.

От доказателствата по делото се установява, че СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“ е Ю. в обществена полза. Вписано е в регистъра на спортните клубове към Министерството на младежта и спорта (л. 185, 186 от делото), член е на Българската федерация по културизъм и фитнес и има издаден лиценз за извършване на културистична и фитнес тренировъчна дейност за 2014г., 2015, 2016, 2017, 2018г. (л. 32-38 от Приложение 3), член е и на “Българска асоциация спорт за всички” (л. 39 от Приложение 3).

Законът за юридическите лица с нестопанска цел дава възможност на Ю. да финансират основната дейност, за която са регистрирани, чрез осъществяване на стопанска дейност, предвидена в устава на тези лица. Ю. подлежат на облагане с корпоративен данък, когато реализират данъчна печалба. Това е счетоводната печалба, преобразувана в увеличение или намаление по реда на закона. Обект на облагане с корпоративен данък е печалбата на Ю. от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество. Изброяването на сделките в чл.1, ал.1 от ТЗ е неизчерпателно.

В случая спорът се свежда до това дали събираните от сдружението суми от членски внос, представляват действително такъв или представляват приход от стопанска дейност – насрещна престация за предоставяне ползването на услуги – тренировки, групови занимания, басейн и др.

Чрез имуществената вноска всеки член финансира идеалните цели на Ю.. Правното основание на това финансиране обаче е членственото правоотношение, а не търговска сделка, чиято цел е реализирането на печалба. В чл. 21, ал. 3 от Закона за юридическите лица с нестопанска цел е установено, че всеки член е длъжен да прави имуществени вноски, когато това е предвидено в устава. Общото събрание на сдруженията също може да взема решения, свързани с дължимостта на членския внос и имуществените вноски. Обаче, ако имуществените вноски/членският внос в действителност са заплатена цена на услуга или стока, която се предоставя от Ю. с цел реализиране на печалба, то тогава Ю. осъществява стопанска дейност, за печалбата, от която ще подлежи на облагане с корпоративен данък.

В устава на сдружението предметът на основата му дейност е определен в чл.11 и тя е идентична с декларираното от представителя на сдружението в ход на ревизията и е свързана с целите определени в чл.9 от устава. В чл.12 е предвидено, че сдружението извършва допълнителна стопанска дейност, която е свързана с предмета на основната дейност на сдружението, като приходите се ползват за постигане на целите му. В чл.12, ал.2 от устава е определен предметът на допълнителната стопанска дейност, като тя включва и организиране на платени спортни услуги и възмездно предоставяне на спортна база.

След анализ на събраните по делото доказателства се установява, че срещу събираните от сдружението суми за членски внос, се предоставя ползване на услуги и достъп до спортна база, поради което представляват именно такава допълнителна стопанска дейност.

От съдържанието на представените в хода на ревизията споразумения за издаване на клубна карта, се установява, че те имат характер на договор за предоставяне на услуги. Определен е срок на действие, цената и начин на плащане на "цената". В споразумението, което членовете на клуба подписват, не се споменава за членски внос.

Съдържанието на това споразумение кореспондира с дадените в хода на ревизията писмени обяснения от И. П. и К. Т., че срещу заплатената сума са получили правото да ползват определени услуги, не са участвали в общи събрания и спортни мероприятия и инициативи.

От друга страна представените споразумения не съответстват на предвиденото в чл.13- 21 от Устава разпоредби, свързани с възникването, съдържанието и прекратяването на членственото правоотношение. В тях сключване на споразумение за издаване на карта и залащане на цена за клубна карта не е предвидено. От кандидата за член се изисква декларация, че приема устава и две писмени референции от членове на сдружението. Такива не са представени по делото. Липсват и доказателства за изпълнението на чл.21 от Устава и други разпоредби свързани с възникването и прекратяването на членството.

В подкрепа на извода за извършване на стопанска дейност, чрез предоставяните услуги, е и фактът, че цените на различните карти са формирани на пазарен принцип - стойността на услугите варира с оглед избрания от конкретното лице абонамент - период от време и конкретната услуга, а избраният абонамент се удостоверява с вид карта, която съответният ползвател държи при себе си и предоставя при ползването на услугите. Това е установено в хода на ревизията чрез назначаване на експертиза по чл. 60 ДОПК. На осн. чл.171, ал.1 АПК, вр. с § 2 ДР на ДОПК, доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда.

Съдът споделя изводите на решаващия орган, че единственото, което

лицата, чийто обяснения са събрани, получават в замяна на плащанията за членски внос, е ползването на конкретни услуги. В действителност, от събраните в хода на ревизията доказателства се установява, че плащането за членски внос е плащане за абонаментна карта за ползване на фитнес и другите услуги в спортния клуб – плуване, аква аеробика, зумба, гравити, спининг, скуош, лечебна йога /класик/, БОСУ, всякакъв вид аеробни упражнения, бадминтон, баскетбол за деца.

От представените протоколи от проведените общи събрания на сдружението се установява, че членове, закупили членски карти не са присъствали на нито едно събрание. Членовете на клуба, собственици на карти, са заплатили карти, за да ползват услугите на клуба и не са представени доказателства те да са участвали в дейността на сдружението или в управлението му.

Относно исканията на процесуалния представител на ответника съдът да се произнесе относно законосъобразността на проведените общи събрания и упълномощителната клауза, съдържаща се в Приложение 3 от Правилата на сдружението, следва да се отбележи, че в настоящето производство по обжалване на РА съдът не разполага с правомощия да се произнеса инцидентно относно валидността на гражданскоправните сделки, както и упълномощителната клауза и решенията от проведените общите събрания на сдружението.

От събраните доказателства се установява, че физическите лица са ползвали базата и услугите на спортния клуб – тренажорна зала, групови занимания, басейн на Ю., като за това са заплащали членски внос, поради което приходите заплатени за получаване на тези услуги следва да бъдат третираны като такива от стопанска дейност.

В чл. 78 от ЗКПО е предвидено, че при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице.

Поради изложеното, законосъобразно данъчните органи са преобразували финансовия резултат на сдружението с приходите от тази дейност. Ревизионният акт, в частта, в която са установени задължения на жалбоподателя за **корпоративен данък** за 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. по ЗКПО, общо в размер на 154964,47 лв. и лихви за забава 30977,37 лв. е законосъобразен, а жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

С обжалвания РА на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“ са установени задължения по ЗДДС, общо в размер на 2275767,92 лв., в т.ч. начислен данък за извършени доставки, в размер на 2274000,47 лв. и непризнат данъчен кредит за получени доставки, в размер на 1767,45

лв., за данъчни периоди от 01.04. 2014г. до 31.07.2018г. и лихви за забава, в размер на 597407,78 лв.

Начисленият данък за извършени доставки, в размер на 2274000,47 лв. е на основание чл. 86 от ЗДДС, върху декларирани като „освободени” доставки, за които според РА (РД) са налице обстоятелства по чл. 12 от ЗДДС.

По изложените по-горе съображения, приходите декларирани от жалбоподателя като членски внос, в действителност са от осъществявана от дружеството стопанска дейност – организиране на платени спортни услуги и възмездно предоставяне на спортна база, което е предвидено и в чл.12 от устава.

Съдът споделя изводите на директора на дирекция “ОДОП”- С., че юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани по реда на ЗЮЛНЦ, придобиват статута на данъчно задължени лица, на основание чл.3, ал.1 от ЗДДС, в случаите, когато същите извършват независима икономическа /стопанска/ дейност. Съгласно чл. 3 от ЗДДС данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея.

Според чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, освен в случаите, в които същия закон предвижда друго.

Освободените от облагане с данък върху добавената стойност доставки са регламентирани в глава четвърта от ЗДДС.

Доколкото не се касае за заплащане на членски внос, а за извършване от дружеството стопанска дейност, не може да се приеме, че са налице освободени доставки по смисъла на чл. 44, ал. 1, т. 3 от ЗДДС.

В случая обаче се касае за освободени доставки по чл.41, т.4 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 41, т. 4 от ЗДДС освободена доставка е услугата, пряко свързана със спорта или физическото възпитание, предоставяна от спортни организации по Закона за физическото възпитание и спорта /ЗФВС/, които са регистрирани по ЗЮЛНЦ, определени за извършване на общественополезна дейност. Тази разпоредба транспонира разпоредбата на чл.132, параграф 1, б.м) от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (Директивата за ДДС).

Както сочи и Съда на Европейския съюз (СЕС) в Решение от 21 февруари 2013 г. по дело Město Žamberk, C-18/12, точки 21 и 22 и в Решение от 19 декември 2013 г., B. and W. D. G. C., C-495/12, EU:C:2013:861, т. 19, според текста на член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112/ЕО, тази разпоредба се отнася общо до спорта и физическото възпитание и за прилагането ѝ не се изисква съответната

спортна дейност да се практикува на определено ниво, например професионално, нито тази спортна дейност да се практикува по определен начин, а именно редовно или организирано, или с оглед на участие в спортни състезания. От това следва, че е неправилен изводът на ревизиращите, че продажбите на абонаментни карти за ползване на фитнес от сдружението не могат да се определят като пряко свързани със спорта и физическото възпитание, тъй като нямат за предмет треньорска дейност и предоставяне на спортни съоръжения и обекти за подготовка и провеждане на спортни състезания. Този извод противоречи на тълкуването на СЕС дадено в Решение от 21 февруари 2013г., по дело C- 18/12, според което член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че неорганизирани, нередовни спортни дейности, чиято цел не е участие в спортни състезания, могат да се определят като спорт по смисъла на тази разпоредба.

Целта на разпоредбата е да насърчи определени дейности от обществен интерес, а именно услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание, които се предоставят от нестопански организации на лица, занимаващи се със спорт или физическо възпитание. По този начин посочената разпоредба цели да насърчи упражняването на тези дейности сред широки кръгове от населението (вж. Решение по дело Město Žamberk, посочено по-горе, т. 23)

От текста на член 132, параграф 1, буква м) и от систематичното и телеологичното тълкуване на Директива 2006/112 следва, че тази разпоредба се отнася само до дейности, характеризиращи се с физически компонент, който не е несъществен.(т. 27 от решение по дело C-90/16). Разпоредбата не цели да предостави предвиденото освобождаване само на определени видове спорт, а се отнася до спортните дейности като цяло, което включва също спортните дейности, провеждани по необходимост в рамките на групи частни лица или в рамките на административни и организационни структури, създадени от нерегистрирани обединения или от юридически лица, каквито са спортните клубове. В случая предлаганите услуги, както се установява и от изготвената в хода на ревизията експертиза, са: силови упражнения (фитнес), плуване, аква аеробика, зумба, гравити, спининг, скуош, йога, БОСУ, всякакъв вид аеробни упражнения, бадминтон, баскетбол за деца. Те се характеризират със съществен физически компонент и са пряко свързани със спорта и физическото възпитание.

Услугите трябва да се предоставят от нестопанска организация, да бъдат тясно свързани със спортните дейности и да са от съществено значение за тях, като действителните бенефициери на тези услуги са лицата, участващи в спортни дейности. (т. 32 от решение по дело

C-253/07) Именно такъв е настоящият случай, в който спортуващите лица са ползватели на услугата. Услугите, които не отговарят на тези критерии, по-специално тези, свързани със спортните клубове и тяхното функциониране като например съветите в областта на маркетинга и набирането на спонсори, не могат да се ползват от това освобождаване. Като се има предвид, че достъпът до фитнес залата, съоръженията, басейна или груповите тренировки е необходим, за да се практикува съответният спорт – културизъм, плуване, фитнес, скуош, бадминтон и др., услугата, която се състои в предоставянето на правото да се използва базата на клуба или да се посещават определени тренировки или занятия е тясно свързана със спорта или физическото възпитание по смисъла на член 132, параграф 1, буква м) от Директива 2006/112, независимо от това дали съответното лице тренира редовно или организирано или с оглед на участие в спортни състезания. От това следва, че ако тази услуга се предоставя от нестопанска организация, тя попада в приложното поле на освобождаването от ДДС, предвидено в този член 132, параграф 1, буква м), без да има значение дали тя се доставя на член на организацията или на посетител, който не членува в нея. (т.20 и т.21 от Решение от 19 декември 2013 година по дело C-495/12).

За разлика от въведеното с член 132, параграф 1, буква л) от Директива 2006/112 освобождаване, което на пръв поглед е ограничено до доставката на услуги и на стоки от посочените там организации „в полза на техните членове“, предвиденото в член 132, параграф 1, буква м) от тази директива освобождаване на доставката на услуги, тясно свързани със спорта или физическото възпитание, не е ограничено по такъв начин, независимо че, както се установява от член 14 А, параграф 1, буква й) от предложение за Шеста директива на Съвета от 20 юни 1973 г. за хармонизиране на законодателството на държавите членки във връзка с данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа (COM(73) 950 окончателен), според първоначалното предложение за Шеста директива, представено от Европейската комисия, последното посочено освобождаване също е било ограничено до услугите и доставките на членовете на съответните организации.(т.28 от Решение от 19 декември 2013 година по дело C-495/12).

В случая е изпълнено и второто условие на разпоредбата на чл.41, т.4 ЗДДС услугата да е предоставяна от спортни организации по ЗФВС, които са регистрирани по ЗЮЛНЦ, определени за извършване на общественополезна дейност.

Съгласно чл.10, ал.1 от ЗФВС (отм.), действащ през ревизирия период, спортните организации са юридически лица, които осъществяват тренировъчна, състезателна и

организационно-административна дейност по един или няколко вида спорт и развиват и популяризират физическото възпитание и спорта. В ал.2 на същата разпоредба са изброени различните видове спортни организации, като на първо място са посочени спортните клубове.

Според легалната дефиниция, дадена в чл.11, ал.1 ЗФВС, спортните клубове са доброволни сдружения на граждани, регистрирани като юридически лица с нестопанска цел, които развиват и популяризират физическото възпитание и спорта и осъществяват тренировъчна и спортно-състезателна дейност по един или по няколко вида спорт. За постигане на своите цели спортните клубове подпомагат спортните занимания на гражданите и ги организират за практикуване на физически упражнения и спортни дейности; организират и провеждат тренировъчна и спортно-състезателна дейност организират и администрират спортни състезания; изграждат, управляват, поддържат и ползват спортни обекти и съоръжения; извършват подготовка на състезатели; осъществяват и други дейности, свързани с развитие и насърчаване на спорта. След придобиване на членство в съответната спортна федерация спортните клубове по чл. 11, ал. 1 могат да предоставят спортни услуги (чл.13, т.5 ЗФВС, отм). Не е необходимо спортният клуб да се занимава с професионален спорт (арг. от чл.12 ЗФВС, отм).

Жалбоподателят е Ю. в обществена полза. Вписано е в регистъра на спортните клубове към Министерството на младежта и спорта (л. 185, 186 от делото), член е на Българската федерация по културизъм и фитнес. В устава на сдружението са предвидени именно цели, свързани с развитието на физическото възпитание и спорта. От събраните по делото доказателства се установява, че сдружението с дейността си развива и популяризира физическото възпитание и спорта. Представени са множество писмени доказателства, свързани с организиране на състезания по плуване, лига по скуош, фитнес фестивал, обучения, детски спортни състезания и лагери. Както се установява и от показанията на разпитаните свидетели, именно, за да се популяризира спортът, на част от събитията сдружението кани международни презентъри. От представения с възражението срещу РД договор от 29.09.2015г. се установява, че сдружението е получило спонсорство от Българския спортен тотализатор в размер на 20 000 лв. за “подготовката и провеждането на значимото за масовия спорт в България спортно събитие - VI Международен фитнес фестивал”. Ф. фестивалите, които жалбоподателят организира са в подкрепа на кампанията “С. - европейска столица на спорта 2018г”. От представените копия от медийни публикации също се установява, че сдружението работи в сътрудничество с Министерството на спорта и Столична община. Поради това необоснован се явява изводът на решаващия орган, че не

са представени доказателства за реализирани социални проекти в областта на спорта, както и в други социални сфери, свързани със спорта и липсват доказателства СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“ да е допринесло за развитието на фитнеса и културизма на територията на страната. Такива доказателства са представени в хода на ревизията и с възражението срещу РД. От събраните доказателства се установява, че сдружението редовно организира събития, състезания, турнири. Представени са и договори за спонсорство, от които също се установява, че сдружението получава дарения и спонсорира състезатели и спортни събития като "С. град рън".

От показанията на свидетеля Ч. се установява, че организиранията от сдружението събития се финансират от членския внос. От заключението на приетата без възражения от страните ССЕ се установява, че приходите, както от стопанска, така и от нестопанска дейност се използват за постигане целите на сдружението.

СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. - С.“ е организирано счетоводството си в съответствие със статут и дейност на юридическо лице с нестопанска цел, съгласно Закона за счетоводството, СС 9 Представяне на финансови отчети на предприятия с нестопанска дейност, Закона за юридическите лица с нестопанска цел, Учредителния акт и Устава на сдружението. Чрез отделното отчитане на приходите (като текущи приходи и по дейности) и след съпоставката им със съответните на тях разходи в счетоводни с/ки, сдружението формира финансов резултат от регламентирана (нестопанска) дейност и резултат от стопанска дейност. Тъй като юридическите лица с нестопанска цел не разпределят печалба, положителните финансови резултати от съответните дейности, формирани в с/ки от група 12 „Финансови резултати“, по-нататък се отчитат като резерви по кредита на с/ка 117 „Допълнителни резерви“, която е пасивна, балансова. Финансовите резултати от нестопанска и стопанска дейност се отнасят по с/ка за допълнителни резерви. Те се използват за покриване на загуби, покриване на обезценка на активи, при недостиг на финансови средства и за други нужди свързани с целите на сдружението. В периода 2013г. - 2016г. с/ка 117 е била с дебитно салдо и 2017г. е приключена с кредитно салдо, от което следва, че едва в края на ревизирания период - 2017г. - са били налице допълнителни резерви. От заключението се установява и, че наличието на дебитно салдо по с/ка 491 е свързано с направените аванси по договорите за придобиване на дялове от капитала на [фирма] с цел елиминиране на разходите за наем и придобиване на спортното оборудване на клуба. Следователно, необосновани са изводите на органите по приходите, че сдружението е регистрирано с цел печалба, поради счетоводните записвания по тези две сметки. При изслушването вещото лице заявява, че има впечатление от

счетоводството на дружеството и същото е спазило закона. Следователно няма данни сдружението да разпределя печалба или да използва получените от стопанска или нестопанска дейност прихода за цели различни от тези, предвидени в устава.

Поради изложеното, необоснован се явява и изводът, че сдружението действа като търговец, по смисъла на чл. 1, ал. 3 от ТЗ, упражнявайки дейност преимуществено в частна, търговска и икономическа полза. Представената от ответника съдебна практика е формирана при различна фактическа обстановка, при която регистрираното Ю. не е осъществявало никаква нестопанска дейност, няма данни да е член на спортна федерация и е ползвало данъчен кредит по нереални доставки на услуги от свързани лица.

По изложените съображения жалбоподателят, като спортна организация по ЗФВС, регистрирана по ЗЮЛНЦ, определена за извършване на общественополезна дейност, отговаря на изискването на чл.41, т.4 ЗДДС.

От изложеното следва, че процесните доставки, отговарят на изискванията на чл.41, т.4 ЗДДС и законосъобразно са декларирани от жалбоподателя като "освободени доставки".

По изложените съображения, РА в частта, в която на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф.- С.“ са установени задължения по ЗДДС, начислен данък за извършени доставки, в размер на 2274000,47 лв. за данъчни периоди от 01.04. 2014г. до 31.07.2018г. и лихви за забава, в размер на 597407,78 лв, изчислени по данни от РД и РА, следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

С РА са установени задължения за ДДС от **непризнат (отказан) данъчен кредит (ДК)**, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за доставки по 18 фактури, издадени от [фирма], за които е ползвано право на частичен данъчен кредит по чл. 73, ал. 1 от ЗДДС. Непризнатото право на приспадане на частичен ДК е в размер общо на 1767,45 лв. за данъчни периоди от м. 05.2015г. до м. 09.2016г. Предмет на доставките е "абонаментно почистване".

В хода на ревизията от ревизираното лице са представени единствено фактурите. Не са представени никакви други придружаващи документи, от които може да бъде направен извод, че услугите са реално извършени от посочения доставчик.

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това налице ли е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани

в нормата на чл.71 от ЗДДС.

По делото не е спорно, това се установява и от събраните в хода на ревизията доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/, издадена от прекия доставчик, отразени в дневниците за продажби и справките-декларации и е начислен данъкът по смисъла на чл.86 от ЗДДС.

Спорната предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1 от ЗДДС, в процесния случай е наличието на осъществена облагаема доставка по смисъла на чл.9 от ЗДДС, от конкретно посочения във фактурите доставчик.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. Легалната дефиниция на понятието данъчен кредит се съдържа в чл.68, ал.1 ЗДДС и това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по ЗДДС за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В този текст законодателят е предпоставил облагаемата доставка като основно изискване, за да е налице правото на данъчен кредит. Аналогично е законодателното решение при регламентиране на спорното право в нормата на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС. В тази разпоредба се съдържа правото на задълженото лице да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по ЗДДС закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Законът на първо място изисква да е осъществена реална доставка на стока и услуга. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга могат условно да бъдат разделени на две групи: установяващи потенциалната възможност да осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика; и такива, сочещи прякото ѝ реализиране, към които следва да се причислят протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчика във връзка с извършване на услугата и др.

В процесния случай следва да се има предвид, че липсата на кадрова и техническа обезпеченост на прекия доставчик не е единствена причина за отказване на правото на данъчен кредит, а тези факти са обект на преценка от съда, заедно с останалите събрани доказателства.

По-важното в случая е, че не са представени преки доказателства за

изпълнение на услугите като предпоставка за признаване на спорното право.

При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не може да се направи категоричен извод за реално извършване на процесните доставки на услуги – почистване от [фирма]. В приобщения и влязъл в сила ревизионен акт на доставчика, съществува индиция, че услугите са предоставяни чрез подизпълнител [фирма]. Това обаче, при липса на преки доказателства за извършване на услугите, не е достатъчно, за да докаже реалност на процесните доставки. Още повече, че с издадения на [фирма] ревизионен акт е отказано правото на приспадане на данъчен кредит поради липса на доставка по издадените от [фирма] фактури.

Въз основа на посочените обстоятелства РА, в частта, с която е извършена корекция на декларираните от СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. - С.“ резултати по ЗДДС за данъчни периоди от 01.05.2015 г. до 30.09.2016 г., в които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 1767,45 лв. и лихви в размер на 584,74 лв., изчислени по данни от РА и РД, по 18 броя фактури от [фирма], е законосъобразен и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

От страните се претендират разноски. С оглед изхода на спора, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК и съгласно Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 2592,63 лв., съобразно материалния интерес и отхвърлената част от жалбата.

На жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата в размер на 21906,97 лв.

Настоящият състав намира за неоснователно възражението на ответника, че от заплатеното адвокатско възнаграждение следва да се изключи начисленият ДДС. Съгласно § 2а от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за регистрираните по ЗДДС адвокати дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС. Настоящият случай попада в тази хипотеза, поради което адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено с начисления ДДС. В този смисъл е и преобладаващата практика на ВАС, обективирана в определение № 6772 от 23.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 5439/2018г.; определение № 12205 от 11.10.2018 г. на ВАС по адм. д. № 11977/2018 г.; определение № 6888 от 1.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 399/2017г. и мн. др.

Съдът намира възражението за прекомерност на заплатеното

адвокатско възнаграждение за неоснователно, тъй като то е в размер по-нисък от минималното адвокатско възнаграждение по чл.7, ал.2, т.6, вр с чл. 8, ал.1 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд София-град, Л. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22221018005325-091-01/17.05.2019г., издаден от Т. Б. Г. – началник на сектор, възложил ревизията и М. П. Б., главен инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място], ръководител на ревизията, в частта, в която на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. – С.“, ЕИК[ЕИК], са установени задължения по ЗДДС, начислен данък за извършени доставки, в размер на 2274000,47 лв. за данъчни периоди от 01.04. 2014г. до 31.07.2018г. и лихви за забава, в размер на 597407,78 лв,

ОТХВЪРЛЯ жалбата на СДРУЖЕНИЕ “СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. – С.“, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22221018005325-091-01/17.05.2019г., издаден от Т. Б. Г. – началник на сектор, възложил ревизията и М. П. Б., главен инспектор по приходите в ТД на НАП – [населено място], ръководител на ревизията, в останалата част, в която на СДРУЖЕНИЕ „СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. – С.“, ЕИК[ЕИК], са установени задължения за корпоративен данък за 2014г., 2015г., 2016г. и 2017г. по ЗКПО, общо в размер на 154964,47 лв. и лихви за забава 30977,37 лв. и са установени задължение за ДДС от непризнат данъчен кредит за данъчни периоди от 01.05.2015 г. до 30.09.2016 г., общо в размер на 1767, 45 лв. и лихви в размер на 584,74 лв.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на СДРУЖЕНИЕ “СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. – С.“, ЕИК[ЕИК], разноси в размер на 21906,97 (двадесет и една хиляди деветстотин и шест лева и деветдесет и седем ст.) лв.

ОСЪЖДА СДРУЖЕНИЕ “СПОРТЕН КЛУБ О. Ф. – С.“, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 2592,63 (две хиляди петстотин деветдесет и два лева и шестдесет и три ст.) лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

